

Margot

Waardering is moeilijk te uiten in woorden. Naar mijn idee schieten woorden dan ook tekort, zeker wanneer het gaat om wat Margot Alvarez voor de Rode Draad heeft betekend.

Toch vind ik dat ik een poging moet wagen om, namens de Rode Draad, Margot te bedanken.

De Rode Draad is nu ruim tien jaar oud. Margot heeft vanaf het begin, nog voor de oprichting in 1985, steeds een grote rol gespeeld. Een rol die vanaf toen alleen maar groter en belangrijker is geworden. Eerst was zij werkzaam als vrijwillige, en vervolgens als betaalde kracht. En toen de Rode Draad in 1991 een hiërarchische structuur kreeg werd Margot directeur.

Voor de buitenwereld waren De Rode Draad en Margot Alvarez bijna synoniemen. Wanneer men sprak over de Rode Draad, dan had men het over Margot Alvarez. Door haar zeer duidelijk aanwezige persoonlijkheid was het in propositieoverleggen niet eenvoudig aan haar sterke argumentatie voorbij te gaan. Dit werd door de overlegpartners niet erg gewaardeerd, maar de Rode Draad kwam voor Margot op de eerste plaats.

Haar sterke karakter was voor het voortbestaan van de Rode Draad een noodzakelijke voorwaarde. Menigmaal zijn er negatieve krachten geweest van buiten, maar ook van binnen de organisatie die doelden op haar ondergang.

In 1993 was dat ook bijna gelukt. Er ontstond een crisis, waaraan De Rode Draad bijna ten onder ging, ware het niet dat Margot zichzelf wist op te beuren en in haar eentje - met enkele overgebleven vrijwilligers - de landelijke organisatie runde. Langzaam kwam er weer wat licht aan de horizon, het was duidelijk dat zij deze strijd had gewonnen en de Rode Draad weer op de rails had gekregen.

Nu alles weer goed loopt, kan ze, zoals ze zelf zegt,

"met een gerust hart weggaan".

Maar niet voordat wij je bedankt hebben:

Margot, bravo! We wensen je het allerbeste!

